

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΙ

ΤΩ ΣΕΒΑΣΜΙΑΤΩ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Ἀφοῦ Μητροπολίτης δὲν μπόρεσε νὰ γίνη,
Κ' οἱ κόποι σου οἱ τόσαι ἐπῆγαν χαμένοι,
Ἀφοῦ ἀπλῶς δεσπότης ὡς ἦσο πρὶν θὰ μείνης
Κ' ἡ Κόρινθος ὡς πάλαι θυμῆρης σ' ἀναμένη,
Ἀνδρῆσου! Δεῖξε θάρρος στὴν νέα συμφορά σου
Καὶ φέρε τὸν σταυρὸν σου σιγῶν στὸν Γολγοθᾶ σου!

Τὸ χάκου τόσα ἄρθρα καὶ γράφανε γιὰ σένα!
Τὰ χάκου καὶ αἱ τόσαι ὑπογράφων χιλιάδες
Ἀφοῦ τὰ ὄνειρά σου, τὰ μυριακτισμένα,
Ἀντὶ διατάξεντα βγήκαν κολακυδοκορφάδες!
Τὸ χάκου τόση φάρμα καὶ τόση πασαρία...
Σὲ ἀρετ' ὁ Τρικουπὴς μέτ' σιγῶν λουτροῦ τὰ κρία!

Μητροπολίτου τίποτα πῶς εἶχε στὸ κεφάλι...
Αὐτὸ τὰν τ' ὄνειρό σου! Μὰ ξύπνησες καὶ εἶδες,
Πῶς ἤρουναι παπᾶ μου, ἀπὸ πρῶτό σου τὸ γάλλο!
Καὶ σὰν φτερά ἐκάναν καὶ ἡ στερναιὶς ἐλπίδες.
Οἱ πόλεμοί σου σ' ὅλους φανήκανε τοὺς φίλους,
Ὡς ἄλλου Δὸν Κιχῶτου μὲ τοὺς ἀνεμομύλους!

Οἱ Λάμδα δέλεα θῆκα καὶ γάμα σ' κανόνες
Ἀστράφανε καί... εὔδσαν, κ' οἱ Σιμωνιακοὶ σου
Ἀκλόνηταις θὰ μένουν στὴ θέσι τους κολώναις
Γιὰ νὰ γελοῦν σὰν βλέπουν τὴν εὐσεβῆ ὀργή σου!
Ῥῖζε το καὶ σὺ ἔξω καὶ στὰ ταξείδια ζήτα,
Χωνευτικὸ γενναῖο γι' αὐτὴ τὴ χυλοπότητα!

Μὰς φεύγεις τώρα;...—Σὺρε σιμά στὸ ποίμνίό σου!
Σὺρε ἐκεῖ ποῦ ἔχεις τὰ ἀγαθὰ σου ὅλα!
Φύγε ἀπὸ τὸν παῦ βοῆς με μᾶς τὸ διακόλι σου!
Φύγε προτοῦ νὰ ρίξουν καὶ σέβανε τὴ φόλα!
Φύγε!...—Μὰ νὰ θυμᾶσαι καὶ μᾶς καρμιά φορὰ
Καὶ πάντα νὰ μᾶς γράφης... μὰ ὄχι σοδαρά!

Ἀφοῦ Μητροπολίτης δὲν μπόρεσε νὰ γίνη,
Κ' οἱ κόποι σου οἱ τόσαι ἐπῆγαν χαμένοι,
Ἀφοῦ ἀπλῶς δεσπότης ὡς ἦσον πρὶν θὰ μείνης
Κ' ἡ Κόρινθος ὡς πάλαι θυμῆρης σ' ἀναμένη,
Ἀνδρῆσου! Δεῖξε θάρρος στὴν νέα συμφορά σου
Καὶ φέρε τὸν σταυρὸν σου σιγῶν στὸν Γολγοθᾶ σου!

κὸν Κιχῶτος

Η ΑΝΑΤΟΛΗ, Η ΔΥΣΙΣ, Η ΣΕΛΗΝΗ ΚΑΙ ΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Συνείθισα ἐκ μικρῆς μου ἡλικίας ν' ἀναγινώσκω τὰς
περισσότερας ἐφημερίδας ἢ μᾶλλον ἐκείνας ἀπὸ τῶν
ὁποίων ἐλπίζω νὰ μάθω τι γίνεται εἰς τὸν κόσμον. Θὰ
μοῦ εἰπῇτε ἴσως, θαυμάζοντες τὸν ἥρωισμόν μου, ὅτι εἶνε
πολὺ κακὴ ἡ συνήθεια αὕτη καὶ ὅτι ματαίως κοπιᾶζω,
ἐὰν θέλω νὰ μάθω ἐκ τῶν ἐφημερίδων τὴν ἀλήθειαν.
Ἐχετε πληρέστατον δίκαιον, ἀλλὰ τί νὰ κάμω, ἀφοῦ ἡ
συνήθεια εἶνε δευτέρα φύσις; Καὶ πολλάκις μὲν ἐπείσθην
περὶ τοῦ πληρεστάτου δικαίου σας, αἱ τελευταῖαι μου ὁ-
μως παρὰ τήρησις με ἀπήλπισαν.

Δὲν ἐνθυμοῦμαι διὰ τί προχθὲς ἠθέλησα νὰ μάθω πότε
ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ πότε δύει πρὸς δὲ καὶ τὰς ἡμέρας
τῆς σελήνης. Ποῦ ν' ἀποτανθῶ; Δὲν ἔχω δυστυχῶς πά-
ροικον τὸν κ. Κοκκίδη, οὔτε κατοικῶ πλησίον τοῦ Ἀ-

στεροσκοπίου. Προσέτρεξα κατ' ἀνάγκην εἰς τὰς ἐφη-
μερίδας καὶ ἰδοὺ ὅπρῃαι ὑπῆρξαν αἱ ἀπαντήσεις τὰς ὁποίας
ἔλαβον ἐκ τῶν δημοσιευμένων ἡμερολογίων των.

	Ἀνατολή	Δύσις	Σελ. Ἡμέραι
Ἀκρόπολις	4.41'	6.25'	14
Ἐφημερίς	4.47'	7.26'	Παρατέλλωνος
Καιροὶ	4.40'	7.26'	13
Ν. Ἐφημερίς	4.40'	7.25'	15

Λοιπὸν τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν οἱ μὲν «Και-
ροὶ» εἶχον τὴν σκληρότητα νὰ παρατείνωσιν ὥσθ τὸ δυ-
νατὸν περισσότερο τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἡλίου, ἡ δὲ «Ἀ-
κρόπολις» ἐξ οἴκτου φαίνεται πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ὑπερίω-
νος νὰ καταστήσῃ ταύτην ὥσθ τὸ δυνατὸν βραχυτέραν.
Παραλείπομεν τὸ πάθημα τῆς Σελήνης, τῆς ὁποίας ἀγνο-
εῖται ἡ ἡλικία καὶ δικαίως, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν δι' αὐ-
τὴν ληξιαρχικὰ βιβλία οὔτε εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον. Ἐ-
πρεπε νὰ τὴν λησμονήσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἀφοῦ ὑπῆρξεν
ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλησμονήσεν καὶ αὐτὴ τὴν ἐργα-
σίαν τῆς καὶ κατήλθεν εἰς τὴν γῆν διὰ τὸν εὐεῖδη Ἐδυ-
μίωνά της, γεννησάσα μάλιστα καὶ πεντήκοντα — μετὰ
συγχωρήσεως — θυγατέρας.

Ἐπειδὴ ὑπάρχει μακρὰ δημοσιογραφικὴ συνήθεια, ὅταν
συμβαίνει ἄτοπὸν τι ν' ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς ἀρμοδίους
ὑπείκομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ ἔθος αὐτὸ τῶν συναδέλφων
μας καὶ ἐρωτῶμεν: Εἶνε εἰς γνώσιν σας αὐτὰ, κ. Κοκκίδη;
Τὰ γνωρίζετε αὐτὰ σὲς κ. Πύρλα, ὅστις ἔχεις ὑπὸ τὴν
κατοχὴν σου τὸν Ἡλίον, τὸν Φαῖθον καὶ τὸν Παράφαιθον
ἀκόμη; Ἐὰν τὰ γνωρίζετε κακῶς κάμνετε καὶ δὲν ἐπεμ-
βίνετε. Εἴμεθα καλῶς πληροφορημένοι, ὅτι ἡ προχθεσινὴ
ἐκλειψίς τῆς Σελήνης ἔχει ὡς αἰτίαν τὴν πρὸς αὐτὴν ἀ-
νάρμοστον συμπεριφορὰν τῶν συναδέλφων μου. Μὴ θέλετε
λοιπὸν νὰ μᾶς στερήσῃ διὰ παντὸς τοῦ ἡδέως φωτός της;
σώσατέ μας τοῦλάχιστον μέχρις οὗ ὁ κ. Φιλήμων στήσῃ
τὸν πύργον τοῦ Ἀΐφελ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸν μέγαν ἡλεκτρι-
κὸν φανόν. Θέλετε καὶ ὁ Ἡλῖος ἐκ δευτέρου νὰ ἐμπιστευθῇ
τὸ χρυσότευκτον ἄρμα του, ἐξ ἀπογοητεύσεως τώρα πλέον,
εἰς τινὰ ἀδέξιον Φαέθοντα, ὅστις νὰ μᾶς κατακαύσῃ;
Κύριε Κοκκίδη γενοῦ ἡμῖν ἔλεος. Σὺ δέ, κύριε Πύρλα,
γενοῦ ἡμῖν... ἥλιος διὰ νὰ ὑφίστασαι τοῦλάχιστον ἀγογ-
γύστως τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν κ. δη-
μοσιογράφων.

Γιοπανάνιος

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κ. Βαλέτα καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν κρι-
τῶν τῆς Ἐκθέσεως εὐρέθησαν πρό τινων ἡμερῶν εἰς φρι-
κώδη κατάστασιν, ὁμοίαν με ἐκείνην εἰς ἣν εὐρέθη ἡ κε-
φαλὴ τοῦ Διὸς, ὅτε ἐκυρφόρει τὴν Ἀθηνᾶν. Εἰς τὴν πα-
ρομοίωσιν ὑπάρχει μία διαφορὰ, ὅτι ὁ Ζεὺς ἐγέννησε τὴν
θεὰν τῆς Σοφίας, ἐνῶ αἱ κεφαλαὶ κριτῶν τινων τὴν θεὰν
τῆς... Μωρίας. Οὐδέποτε ἡ παροιμία «Ὡδινεν ὄρος εἰτα
δὲ μὺν ἀπέτεκεν» ἐνεσάρκωθη μεγαλοπρεπέστερον, ὅπως
οὐδέποτε ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων ἐδημοσιεύθη βραδύτε-